

УЧЕНИЧЕСКИ МИКРО

Издание на СОУ „Г.Бенковски“

ВЕСТНИК МЕГАС

Брой 5, Година 2000, Цена —/—

Не, ама да... първият брой на училищния ни вестник за тази година е вече факт и е в твоите ръце.

Отново сме при теб с ново име, свежи идеи (надяваме се) и най-важното - с нов хъс за работа. Отново сме готови да прокопаваме тунели до ума и сърцето ти, да ти подхвърляме залчета храна за размисъл и да те оставяме сам да ги смилаш и да си запълваш многоточията. Тук сме, защото твърдо вярваме, че скуката има алтернатива и че е време лека полека да се освобождаваме от провинциалната си задръстеност. Вярваме, че ти не се обиждаш, защото знаеш, че провинциализмът е състояние на духа и в доста малка степен зависи от мястото, в което живееш. Помисли си какво най-често правиш в свободното си време- редуваш две-три изтъркани кафенета, висип в някой геймърски клуб, убиваш времето си с игра на карти, с клюкарски разговори и планове къде да се напиеш в петък (даже и това май взе да ти омръзва)...И за всичко това обвиняваш "тъпия" град, в който имаш нещастие да живееш. Наистина ли си мислиш, че съвсем нищичко не зависи от теб? Защо не опиташ да промениш нещо мъничко в еднообразното си всекидневие? Не че ти казваме какво да правиш, просто ти даваме безплатно една свежа идея. На първо време можеш да смениш скъпящата живота ти цигара, която насържено дърпаш пред тоалетната в междучасието с това да изядеш една ябълка на чист от цигарения дим въздух. Започва се с малки, но много важни крачки. Ето защо се напъваме да те провокираме чрез този вестник- заради приятното усещане, че сме свободни да направим нещо различно, заради желанието да се взрем и поровим в себе си, и не на последно място заради страстното любопитство за всичко, което ни заобикаля.

Толкова от нас ... след многоточието ти си на ход...

NEWS

Още в броя!

Познай себе си... като се сравниш с останалите. На 6 октомври част от екипа на училищния ни вестник заедно със зам.-директора г-жа Цеца Димитрова се срещна с редакционния екип на вестника "Защо не...", издание на учениците от Троянското училище "Климент Охридски" и участници в Интернет-клуба към едно от училищата в Трявна. Срещата се осъществи в Троян благодарение на Ива Таралежкова-координатор на проекти към сдружението "Болкан Асис". Целта ѝ беше обмяна на опит, мнения и идеи, свързани с разработването на съвместен проект за електронна комуникация между нашето училище и тези в Троян и Трявна. Христина и Кремена лично се убедиха колко важно е да се отворим за чуждите идеи и колко полезни могат да бъдат контактите. Определено има какво да научим от съучениците си от другите училища, а и те от нас.

Какво означава да си пишеш сутрешното кафе с Боби и Калин ви разказват на стр.4
Христина, Маргарита и Кремена в опит за ексклузивно интервю с тях.

Невероятно, но факт! Тетевен се оказа първата община, в която по линия на програмата "Възможности XXI век" се проведе семинар за обучение на учители по "Устойчиво развитие". Не се стряскайте! Това не е поредният експеримент, с който някой от просветното ни министерството решава да докаже колко е велик. "Устойчивото развитие" е съвкупност от знания, умения и житейски нагласи, които правят възможно оцеляването и развитието в един свят на глобални екологични проблеми и изчерпващи се природни ресурси. За това що е "устойчиво развитие" може да прочетете по-подробно на стр.3.

За вас, геймъри-любопитна информация за играта, която води в геймърските класации за месец октомври- DIABLO2-

Animal planet Една от добрите новини напоследък в нашето училище дойде от кабинета по биология. Броят на животинските видове, които г-н Василев и неговите ученици старателно отглеждат, бавно, но сигурно се увеличава. Новото атракция е хамелеонът Блейд, който Гергана от X б клас подари на училището. Той обаче си хапва само живи насекоми и ако ви се намират такива, хагате ги в бурканче и му ги носите. Между другото в кабинета се събират пари и за терморегулатор за аквариума, без който красивите риби в него просто няма да оцелеят през зимните месеци. Така че ако може да си отделите стотинки от закуските, те ще ви бъдат много благодарни.

На стр. 6 - една хубава изненада за всички любители на увлекателните, но не и повърхностни четива- нашият разказ с продължение.

Още една добра новина: от началото на м. Ноември в училището ни вече има постоянно медицинско лице - д-р Тихолов, който е на ваше разположение. И тъй като едва ли има нещо по-важно от здравето, в този брой посвещаваме цяла страница на това "що е здравословен начин на живот и има ли той почва у нас?"

И накрая - тестване на стр.8 е за всички онези, които пулс заплашително се ускорява при вида на симпатичния той или тя от съседния клас. Проверете се и сами си съвет е най-стабилната и едновременно с това болезнена диагноза-"ВЛЮБЕН СЪМ"

Номо Democraticos

Когато попитали Чърчил коя е най-добрата форма на управление, той отговорил, че демокрацията е най-лошата, с изключение на всички останали. Голям брой умове са се опитвали да дефинират същността на "демокрацията" и да обосновават предимствата на демократичния начин на управление. Едно обаче е ясно, демократичните традиции и институции се изграждат бавно, а още по-мъчително се променят нагласите и начинът на мислене на хората. Затова, и без да звучи твърде амбициозно, с нашата нова рубрика "НОМО DEMOCRATICOS" ще се опитахме да направим крачка напред в самоосъзнаването ни като граждани. А това не може да стане без да познаваме "правилата на играта" в училищния ни живот и без да знаем нашите права и задължения.

Ученикът има право да:

1. Избира училището.
2. Участва по собствен избор в организираните от училището извънкласни форми на дейност.
3. Получава информация от училището по въпросите, свързани с неговото обучение.
4. Да бъде защитен от училището при нахърняването на личното му достойнство и нарушаване на човешките му права.
5. Ползва безплатно училищната МТБ.
6. Получава от учителите консултации при организиране на самостоятелната си подготовка.
7. Ученикът, подлежащ на задължително обучение, чието здравословно състояние не позволява да се явява на училище, има право при определени от правилника условия да се явява като частен ученик.

Ученикът няма право да:

1. Да отсъства от учебни занятия без уважителни причини.
2. Да влиза в пререкания с учителите и да уронва достойнството им.
3. Да пречи за провеждане на учебния процес.
4. Да употребява цигари, алкохол и каквото и да е форми на наркотични вещества.
5. Да закъснява за учебни занятия.

Ученикът е длъжен да:

1. Изпълнява учебните си задължения.
2. Спазва училищния правилник, нормите на поведение в училището и обществото и законите на страната.
3. Идва на училище 15 минути преди биенето на звънеца за първия учебен час.
4. Носи бележника си и го представя при изпитване.
5. Излиза от час само с разрешение на учителя.
6. Да спазва изискванията за чистота и ред на работното си място и в класната стая.
7. Носи материална отговорност за причинените от него щети, като родителите възстановяват същите.
8. При отсъствие да предостави в срок от една седмица медицинско свидетелство от съответната поликлиника.

World art

Има някакво знамение в това, че точно на хубавия християнски празник "Архангел Михаил", Михаил от VIg клас приятно изненада всички ни с първата си самостоятелна изложба, разположена в училищното фойе. Събитието беше отбелязано тържествено от ръководството на училището и отразено от местната кабелна телевизия. Поредицата от картини е плод както на безспорния талант на Михаил, така и на задълбочената работа на г-н Филипov с него. Тя е доказателство и за значимостта на връзката ученик-учител, която може да даде доста добри резултати. Това е първата крачка, която Михаил прави по нелекия път на самоусъвършенстването си. Надяваме се тя да не бъде и последната и тази изложба да има развитието във времето. Вдъхновени от доброто начало, ние от екипа на вестника пожелаваме "на добър час" на Михаил с надеждата, че този талант няма да бъде пропилян.

Със съдействието на СВУС на предизвикателство

Имате ли нужда от нещо различно? Чувствате ли в себе си растящата необходимост да кажете това, което ви вълнува? Имате ли свежи идеи? Притежавате ли въображение? Търсите ли поле за изява? Играе ли ви се на журналистика? Ако отговорът ви е положителен, ще се радваме да станете част от екипа на училищния ни вестник, който е непрекъснато отворен и готов да приема нови членове.

Очакваме ви на 22 ноември-сряда от 15.10 до 15.30 в каб.10

ЕКОПОСОКИ

Природата-същността на живота. Природата-това сме ние-хората, животните, заобикалящата ни природа, слънцето, водата, въздуха, които дишаме. Задължението на настоящето поколение е същото, което са имали и ще имат миналите и бъдещи поколения-опазването на живота. Като опазваме природата, ние опазваме самите себе си и живота след нас.

ДА ОСТАВИМ ПРИРОДАТА ДА СИ ВЪРШИ РАБОТАТА-какво може да се направи, за да се спре разпадането на поддържащата живота система на природата и да се гарантира, че тя ще продължи да да ни осигурява услугите, от които зависим? На първо място трябва да осъзнаем истинската величина и значението на услугите, които получаваме от природата. След това трябва да пренасочим инструментите и процесите, които използваме при вземането на решения, в посока която да обезпечавя устойчивостта на поддържащата живота на планетата ни система. Разбирането и оценяването на услугите от природата, както и гаранцията, че те се използват разумно в естествените им рамки, са двата основни жалона, които бележат пътя наречен "устойчиво развитие". А що е "устойчиво развитие"? Идеята за устойчивото развитие е предложена от бившия министър-председател на Норвегия-Гру Харлем Брундтланд, в доклад на международната комисия за опазване на околната среда и развитието на ООН през 1987г. Според този доклад устойчивото развитие е такова развитие, което удовлетворява потребностите на наше време, но не поставя под заплаха способностите на бъдещите поколения да удовлетворяват своите собствени потребности. Необходимо е да проумеем мрежата от взаимовръзки в живота, част от която сме и ние. Наложително е обществото да се образува и да вникне в комплекса от услуги и цикли на природата, както и за истинската степен на зависимостта ни от тях. Изключително важно е да осъзнаем кумулативното въздействие на нашите дейности. От особено значение е да се научим как да ръководим човешките начинания с оглед запазване на регенеративните способности на природата. Икономиките и обществата често използват погрешни сигнали, които насърчават хората да вземат решения, противоречащи, както на собствените им дългосрочни интереси, така и на бъдещите поколения. Икономическите сметки грубо подценяват сегашната и бъдещата стойност на природата. Макар част от стоките, с които ни дарява природата, да се оценяват, когато излязат на пазара, по-голямата част изобщо не се вземат под внимание. Запазването на услугите от природата изисква да гледаме напред, отвъд нуждите на наше поколение. Целта е да осигурим устойчивост за много поколения напред. Действията ни трябва да са продиктувани от предположението, че бъдещите поколения ще се нуждаят от поне такова ниво на услуги от природата, каквито получаваме ние днес. Вземането на минимален стандарт. И така разумът и чувството диктуват, че трябва да действаме, спазвайки принципите на превантивните стъпки. Не можем да решим нито от практична, нито от етична гледна точка от какво ще се нуждаят бъдещите поколения и от какво могат да се лишат.

ПОСЛАНИЕТО НА ВОЖДА

Как можете да купите или продадете небето - топлината на земята? Идеята е странна за нас. Ако ние не притежаваме свежестта на въздуха и прозрачността на водата, как можете вие да ги купите? Ние сме част от земята и тя е част от нас. Ухаещите цветя са наши сестри. Еленът, конят, огромният орел пък са наши братя. Скалистите хребети, свежестта на ливадите, топлината на понито, човекът-всички принадлежат към едно и също семейство. Тази искряща вода, която се движи в потока, не е само вода, а е кръвта на нашите деди. Ако ви продадем земята, трябва да запомните, че е свещена и да научите и вашите деца, че е такава и че всяко призрачно отражение в чистите води на езерата разказва за събития и спомени от живота на моя народ. Ромоленето на водата е гласът на бащата на моя баща. Реките са наши братя. Те утоляват жаждата ни, носят канутата ни и хранят децата ни. Ако ви продадем земята си, трябва да помните и да учите децата си, че реките са наши и ваши братя и отсега нататък да бъдете добри с тях, така както бихте били добри с вашите братя. Няма тихо място в градовете на белия човек. Няма място, където да чуеш разлистването на дърветата например или жуженето на крилетата на насекомите. Въздухът е ценен, защото всички живи същества си поделени едно и също дихание и зярът, и дървото, и човекът. Трябва да помните, че въздухът е скъпоценен за нас и че той разпростира духа си върху целия живот, който поддържа. Вятърът, който даде на нашия праотец първия дъх, също така приема неговата последна въздишка. Какво е човек без животните? Ако всички животни изчезнат, човек ще умре от огромна самота на духа. Защото каквото се случва с животните, скоро се случва и с човека. Всички неща са свързани. Вие трябва да учите децата си, че земята, по която ходят, е прахта на нашите деди. Така ще я уважавате. Кажете им, че тя е обогатена с животните на нашия род. Учете ги това, което сме учили нашите деца-че земята е ниша майка! Каквото сполети земята, сполетява и сина ѝ. Ако хората плюят на земята, я плюят върху себе си. Това знаем-земята не принадлежи на човека, а човекът принадлежи на земята. Всички неща са свързани като кръвта, която обединява едно семейство. Това, което сплоти земята, сплотява и сина ѝ. Човек не плете паяжината на живота-той е просто нишка от пая. Каквото и да прави с паяжината, той го прави със себе си. Хората идват и си отиват като вълните в морето. Това е подредбата на природата. Мъртви ли казах? Мъртв не съществува. Има само смяна на светозете. Затова ако ви продадем земята си, обичайте я така, както ние сме я обичали. Грижете се така, както ние сме се грижили! Пазете спомена за земята такава, каквато е, когато я получавате! И с цялата си сила, с целия си ум, с цялото си сърце я пазете за вашите деца и я обичайте така, както ние я обичахме! Едно знаем-нашият Бог е един Бог! Тази земя е скъпа за него.

Реч на индианския вожд Сиатъл, произнесена през 1854г по повод купуването на земята на неговото племе от американското правителство

Вазов бе първи "Аз съм била донка в Тетевен и аз щях да остана чужденец на майка България"

Бива ли ояво Вазов би казал това днес! Ела в нашия град, пътниче, ела в Тетевен! Ето идоаши, презизпълнен с надежда и страхопо-читание. Пътуваш и се оглеждаши - красива вековна гора, зелени тревички, малка река, мокреца белите камъни. Казваш си: "Прекрасно е" и виждаш бялата табелка с надпис-Тетевен. Ето, пътниче, вече си в града ни. Безброй къщи-малки и големи, накацали покрай пътя и до сами гората. Продължаваши нагоре- мостове, дворове...полицията, съда, съвета, центъра... църквата, механата, манастира, музея, възрожденски къщи... и отново пътя, а край него реката-тече ли тече. Гората продължава да бъде все така величествена. Стъмва се и :

"... месец изгрява, звезди обсият свода небесен, гора зашуми, вятър повее,

Балканът пее..."

Красиво е, нали!

Но сега се събуди и се върни в началото, пътниче, там, където видя табелката и тръгни пей, а аз ще вървя до теб. Какво виждаш? Мръсни улици...Продължи нагоре, това съвсем не е всичко. Гледай...затворени фабрики...опустели сгради...иляещи се хора, вероятно безработни. Ела, пътниче, има още какво да видиш! Центъра...хартии...отпадъци. Ела, гостенино, ще ти покажа най- голямата тоалетна в майка България, при все това е безплатна... а преди беше красев хотел...Хайде да повървим още...стара руина с красив фонтан отпред, това бе банята...разбит тротоар, запустено място- тук бе училище... Ела, виж дупките по пътя, не са ли красиви, признай!? Виж хартийките, под тях са тревичките! Виж тинята, под нея е реката! Виж каналите, виж бунищата... Харесва ли ти, пътниче? Красиво е, нали? " А парк, а деца, а млади хора, аз не видях, стопанино, къде са?" Помълчи, пътниче, няма ги! Сега нагледа ли се, гостенче? Напълни ли очите си? Не плачи, изтрий съзвите си! Ела ни пак на гости, ще погледаме гората... докато я имаме...

Гергана Хб

Лица на показ

Калин- Опората -мисля, че мога да го нарека така. Ще можете да го познаете. Той е голям и шумен, смее се много, най-често на това което сам казва, говори също много. Не случайно го наричат "Батланя". Вокалист и китарист. Ако го видите на сцената ще го познаете най-лесно-там също много говори-същност там само той говори, но нали е вокалист все пак. С други думи той е лицето на групата, най-вече той създава нейната квинтесенция.

Боби (големият Гап)-един такъв брадат и нисък, на мотор. Това, което само на пръв поглед контрастира с доста рокерския му на моменти вид е сериозното му богословско образование и доброто владение на гръцки език. Всичко това го прави колоритна и любопитна фигура. Можете да го определите и като "поп на моторетка" в буквален смисъл. На сцената не му е отредено да разчупва леда между публиката и групата, но иначе е наистина забавен. Той е на синтезатора.

Пеги- За разлика от Калин е доста тих, но пък Калин да ме процава, по-добре пее от него. Не че разбирам нещо. Но няма да си крия душата, на мен по ми харесва (как пее де). Той е на китарата и втори вокал.

Боката- Един дебел и весел чичко. Поне така изглежда. Той е на барабаните. Доста добре свири по между другото. Калин най-добре го представя.

Интервюто взехме от Калин и Боби- и двамата с типично по тетевенски колоритното чувство за хумор и разбира се с характерната за повечето музиканти бохемска нагласа.

Кремена и Христина-- Разкажете кратка история на групата. Кога се събирате? Как започвате? **Калин-** Историята започва с траките и славяните, и с прабългарите. (смее се) През 94г. се събираме.

Хр.- Кой измисли името? Имаште ли спорове по това? **Калин-** Много спорихме. Дори се и избихме с Евгени, защото той искаше да се казва "Хангар 18"

Хр.- Къде ренетирахте първоначално? **Калин-** На Евгени в обора.

Хр.- Цяло лято свирите при "Цуки". Свирите ли някъде сега? **Боби-** Сега не е интересно. **Калин-** Сега сме в зимна ваканция.

Хр.- Какво ще правите през зимата? **Калин-** Ще чакаме да дойде лятото.

Казват ми, че не задавам хубави въпроси. Калин иска да му задавам такива като в "Нощен магазин". Например, обичат ли нестандартни пози и каква им е била най-нестандартната поза. Пишам ги.

Боби- Уназе в дръвата. **Калин-** На портата на "Хаджи Генчо" (Хилят се) После Калин ме кара да поясня, че на портата на училището, а не на Генчо дето е бил Хаджи на портата.

Хр.- Имате ли планове да правите авторски песни? **Калин-** Някога сме свирали авторски парчета. Сега свирим по кръчмите **Боби-** "Що бе? Споменът за тебе" е много пък шарче. (смеят се)

Хр.- Авторските шарчета не могат ли да се свирят по кръчмите?

Боби- Може бе. Става, става. **Калин-** Може ама..... Просто... де да знай що. Пита Боби защо. **Боби-** Трудно смислаеми са за кръчми. **Калин-** Свириме си ги уназе нощем тайно. **Боби-** На уокмей в кенефа (хилят се)

Хр.- Как си измисляте текетовете на песните **Боби-** Ловиме Чорбето от Козинца. Той ни е придворният поет. **Калин-** Или след препиване. Задължително.

Кремена- Импровизирате ли на сцената? **Калин-** Даже злоупотребаваме. Само така свириме.

Кремена- Кога най-много се кефите? **Боби-** Га ям, га пия и га мий вътре (държи да е на тетевенски диалект.) **Калин-** Когато плащат, защото има пари да ям да пия....

Маргарита- Какво мислите за чалгата? **Калин-** Не я слушам. Какво мисля. Не ми пречи. **Боби-** Не е повод за размисъл. Какво да му мисля

Място на действието- познатото на всички "При Цуни"
 Време на действието - докато си пиехме сутрешното кафе...и този път наистина е Боби
 Сюжетът: опит за интервю
 Действащи лица : част от състава на "Джага Рага"

Маргарита- Защо според вас нямате конкуренция? **Боби-** Имаме бе- Стефан Славейски, Бако Асен и Бако Ариф (смеят се) Голяма конкуренция. Не можеш да се пребориш.

Какви ги е майка родила...

Маргарита- Разкаже ли някаква

интересна случка с групата. **Калин-** Мога да ти кажа една за него (сочи Боби и се смее). Първо шансистът свири на всички жени на уше с тропнет. Представяш ли си какво е да ти духат пряко в дясното ухо.

Христина- Кога е било това? **Калин-** 97г. в кафене "Нели" И след това в знак на протест, че никой не му обръща внимание се срива и заспа под пианото.

Христина- Ами жените как реагираха? **Боби-** Те ни изгониха на секундата. Не знам как са реагирали. Даже ни искаха да си платим. Ама ние не им платихме.

Кремена- Кога се кефите най-много, когато фенките пеят заедно с вас или когато танцуват покрай вас? **Боби-** Не може да се степенува. И в двата случая. То понякога може и двете на веднъж. Ама да са такива и да се събличат.

Маргарита- Кажете някоя интересна случка и за Калин. **Калин-** Аз винаги съм културен бе, кво да ви казва, аз съм некомпрометируем. **Боби-** Абе, те колко случки са... Много са. Един брой трябва да се посвети на това.

Христина- Кои са ви любимите групи, музиканти? **Калин-** Лед Цепелин, Боби- Майлс Дейвис. На Пеги му е Софи Маринова, а на Боката Манол Цоков (смеят се).

Кремена или **Маргарита-** Задайте си вие един на друг по един въпрос.

Боби задава на **Калин-** Обичаш ли пици? Много е важно. Даже мога да ти дам няколко възможни отговора- А, В и С. **Калин-** Дай ми дай ми, че не мога да се сетя. **Боби-** А-обичам, ама сурови, В-обичам пици, С-само вегетариански.

Хр.- Кой избираш? **Калин-** Всички са верни. **Боби-** Сурови вегетариански пици (смеят се)

Въпрос на **Калин** към **Боби-** Би ли си сменил пола? (смех) **Боби-** Бих ги сменил и двата. **Хр.-** Какво би направил ако за 24 часа станеш жена? **Боби-** Ще забременея ако ме не улепи СПИН. Ама то може и двете. **Калин-** Ще искам пари

Хр.- Имате ли хобита? **Калин-** Мойто хоби ли? Да слушам "Спомена за тебе", да пия водка и да ям фъстъци. **Боби-** Да гледам Формула 1 и порно филми.

Марг.- Звъниш ли на Формула 1 или на другите телефони? **Боби-** По-скоро на второто. Действа ми като комедия. **Калин-** Кога то надне Хакинен, в знак на протест ходи, та пали колелете по улицата (смех)

Боби- Това е тиха пиромания. Така културно.

Кремена- Сега последен въпрос. Какво мислите за вестника? **Калин-** Аз съм голям фен. Сериозно. Мисля, че съм чел всички броеве.

Боби- Мога да свия басамак сланина с него. За какво друго е вестника... (смеят се)

ИНТЕРВЮТО ВЗЕХА ХРИСТИНА, МАРГАРИТА И КРЕМЕНА

Геймър - time

Малко история :

През 1996 г. Геймърите се радват на нова придобивка. Става въпрос за играта DIABLO. Благодарение на DIABLO 2 Всички фенове на оригинала ще се зарадват, но за тези, които са се надявали да видят революционно нова игра, разочарованието ще е голямо.

ОТ DIABLO ДО DIABLO2:

Все пак това си е същата игра, но с малко внесени подобрения. Че е триизмерна – спор няма. И макар че производителите се кълнат, че играта може и без 3D-ускорител, бъдете сигурни, че с него ефекта ще е къде, къде по-добър. Следващият шашкащ факт е разделителната способност. Тя е толкова, колкото са си я направили. Няма никаква възможност за настройка или промяна. За разлика от поне хилядата страници за четене отпреди, сега ви стига само да надникнете в Help, който би ви бил доста полезен. И все пак динамичното цветно осветление е впечатляващо-променящите се атмосферни условия и времена на деня, влизането в тъмни помещения са си истинска радост за окото. В тази игра има всичко, което и липсваше преди-разнообразие от противници, герои с приличен изкуствен интелект и добър потенциал, невероятни оръжия, страхотни междинни анимации, цял диск игрални данни и не чак толкова добра графика.

А сега да се заемем с поредния опит да изпепелим злото от фасона на земята. В DIABLO2 има от всичко по много: МРАК- по-черен от най-мрачната нощ; СТУД- посмразяващ от най-дебелия лед; ОГЪН- жупел, какъвто не е имало наскоро в никоя друга игра.

ЗАПОЧВАМЕ ДА ИГРАЕМ

Тук нивата са пряко подчинени на историята. Започваме от лагера на крадлата (от старата игра). Пребродваме манастира, гробището, криптиите, останките на Тристрам, затвора, катедралата и бараките, за да се срещнем с поверителката на Ордена на незрящото око- Андариел. Втората част е по-добра по отношение на дизайна. Действието се развива в пустиния град Лут Голейн, където се лутаме из руини на древни монументи, катакомби и ... харем. Третата част е позиционирана в блатата на Кураст и подземията под него. Тук са застъпени адвенджър елементите и разгадаване на загадки от маите. Краят на играта е големият финал- битката с Диабло.

ИНВЕНТАРЪТ

Сега да видим с какво разполагаме?! Имаме 8 знаменити колби, съдържащи живот и мана. Имайте обаче пред вид, че 4 от тях са скрити. Има индикатори за опит и издръжливост. Внимавайте с втория, за да не го свършите, точно когато ще ви бъде най-нужен. Пространствата са огромни и ако не използвате карта, изгубването ви е сигурно. Не забравяйте порталите за телепортиране. Враговете са невероятно разнообразни по цвят, произход и мощ. Някои от тях вече сме ги виждали, но повечето са нови- изкачащи от огъня дребни черни гадове, които започват да пълзят навсякъде; мъртъвци; урудливи чудовища и др.

Сега да видим с какво разполагаме?! Имаме 8 знаменити колби, съдържащи живот и мана. Имайте обаче пред вид, че 4 от тях са скрити. Има индикатори за опит и издръжливост. Внимавайте с втория, за да не го свършите, точно когато ще ви бъде най-нужен. Пространствата са огромни и ако не използвате карта, изгубването ви е сигурно. Не забравяйте порталите за телепортиране. Враговете са невероятно разнообразни по цвят, произход и мощ. Някои от тях вече сме ги виждали, но повечето са нови- изкачащи от огъня дребни черни гадове, които започват да пълзят навсякъде; мъртъвци; урудливи чудовища и др.

ГЕРОИТЕ

И все пак да не забравяме най-важното – героите. Те нямат много общо със старите. Сега да се запознаем с тях:

АМАЗОНКА – Първа братовчедка на крадлата. Висока, руса и особено ако лък и стрели копие. Битки на

на голямата дъга не е за на закрито.

Магнетична, Добра е в основните горните нива

сила, но радва на

п о р а д и

упражнява

ВАРВАРИН – Около 90% от телесната му маса са мускули. Обича да отнася всичко по пътя си. Майстор на всички смъртоносни оръжия, притежаващ гръмотевичен глас.

ПАЛАДИН- Благороден рицар, принадлежащ към орден, чиято цел е да изтреби злото от Земята. Почти няма чудовище, което да му се опре.

НЕКРОМАНСЕР- Белокос мъж със силен стомах. Манияк на тема "смърт" и всичко свързано с нея. Обожава да дава заповеди на неживите и да взривява телата на мъртвите. Владее древни проклятия и забърква разни отрови. Най-добре се справя на открито, макар че не е особено бърз.

Р.Р:Способностите на героите можете да видите в указанията към играта, но ако ви интересуват, обадете се и ще ви ги преведа в другия брой на вестника.

Вярна на геймърските желания –Гергана

о п а с н а , разполага с под ръка или Ненадмината в открито, благодарение си способност маневрира, но

МАГЪОСНИЦА- но слаба жена. боравенето с елементи, а в по-придобива впечатляваща едва ли ще се г о л я м а популярност, блиците си възможности да груба сила.

НАЙ - ИНТЕРЕСНИТЕ АДРЕСИ В NET - ТА

Здравейте приятели!

Напоследък Internet стана много популярен сред хората. Затова ще ви предложа 6 - те най - интересни web адреса и информация какво може да намерите в тях.

В свободното си време, в което компютърът ви мести лениво квадрагчета по екрана, може да се включите в екологични проекти на адрес:

[http:// www.entropia.com](http://www.entropia.com)

(за жалост може да се включите само от собствения си домашен компютър)

За любителите на химията и добре владеещите английски език, е много подходящ

<http://www.synapses.co.uk/alchemy>

Все задавате въпроси относно химията, а Мерсин ви отговаря (разбира се на английски)

На адрес:

<http://www.wetcanvos.com/ArtSchool>

можете да намерите адресни съвети, с които да си вдигнете оценката по изобразително изкуство.

За музикалните маниаци имам два подходящи адреса :

<http://www.prodigy.co.uk>

за любителите на PRODIGY и тяхната музика

[http:// www.pavnermusic.com](http://www.pavnermusic.com)

за любителите на чалгата

И последният адрес, който ще ви предложа е за тези, които още обичат да четат комикси:

<http://www.edmfntbulgaria.com>

Там можете да намерите информация, как да се сдобием с любимото списание, ако сте пропуснали някой брой, или пък да се абонирате, за да сте сигурни, че няма да ви се случват такива неприятности.

Йова VIII

Разказ с продължение

Две седмици в Крагуевац

При недоизяснени за мен обстоятелства от училище ми отпуснаха две седмици отпуска. Бях взел вече полагащия ми се период и сега мислите ми бушуваха и се блъскаха в решителна, но за жалост равностойна борба за оцеляване, а страхът прииждаше на таласи, парализирайки както тялото ми със всичките му там жизнени функции, нервни окончания, и пр., така и настоящата война за надмощие между споменатите ми по горе мисли. Не казвам това случайно, когато от грозната сграда, долучила функциите на гимназия в дар от неспомнат чий създателен гений, моята колежка ми постави диагнозата "болен от нещо сериозно в напреднала фаза", след като не разбрах, че ми е задала някакъв явно важен за нея въпрос 20 пъти, а след това го е изкрещяла в ухото ми още 20 и продължих да гледам упорито и тъпо в някаква известна само на мен гочка. В отговор на моето дебелокожие тя започна да щипе бузите ми, да подига клепачите ми и да чъка с език. После спомена нещо от рода на "наистина имаш нужда от отпуска, гледай да я оползотвориш!" и се сбогува. Всичко започна, когато токущо назначения учител по френски бе заменен съвсем безпардонно от друг учител по френски. . . Ще започна да разказвам от начало, за да ви стане всичко ясно.

Казвам се Неван Петрович, на двадесет и девет години съм и съм преподавател по изобразително изкуство в Белградска гимназия. Рисувам и продавам картини и според повечето критици съм многообещаващ галант, но това не изключва желанието ми да помагам на учещите на първи стъпки. Друга причина да започна да учителствувам е страстта ми към говоренето а най-вече удоволствието от това, че някой слуша какво говориш - в училище това е гарантирано, макар и този някой да разбира само 50% от казаното и само 20% да остават в главата му. Както и да е. Може би така е и по-добре. Често казвам неща, които учениците не бива да чуват, а най-вече не бива да чува директора. Казвам неща, застрашващи здравето и живота ми..... Тези зловещи думи стоят съвсем не на място в уста на един учител, съгласен съм, но това не означава, че не казвам самата истина. Просто съдбата ми е средната тази част от времето и пространството и аз съм длъжен да приемам риска на съществуването. Тук ще използвам един израз, измислял си място в съзнанието ми през професионалната ми практика, попит от общуването с колегите ми по история: "За да бъде темата на ниво трябва да се изясни епохата на събитията." Или нещо подобно. Тъй-като се надявам разказът ми да стигне и до по-далечно бъдеще, трябва да ви изясня при какви обстоятелства живея. Живея в епохата на "Великия Йосиф Броз Тито обичания от народа си комунистически лидер, оглавил югославското правителство след Втората световна война. Тук нямам за цел да коментирам никакви политически работи, разберете ме не за да узнаете, защо ги коментирам на друго място и откъде гърна цялата история все пак трябва да кажа нещо. За да прикрия матко нездравите си брътвежи, които могат да ми доведат много лоши неща до главата ще говоря в наивна алгория-по-добра не мога да измисля, явно не ми е писано да разчитам на вроден галант. И така, мога да кажа само, че Той доста добре се справи с възражата си на стожер на новата вяра- няма опозиция, няма комунистически организации, вече почти няма и некомунистически личности. Няма още много хубави и полезни за личността. Няма съмнение, няма свобода. Новата сляпа вяра, стана опора на мнозина и замени старите вървания, замени старата религия. Тито много добре се справи и с проповедта на тази нова религия а най-големия му успех беше, че съумя да се превърне в очите и сърцата на хората в новия Христос-сега да съди е естествена за него привилегия. А аз, аз съм еретик. Аз пиша ерес, застрашвам правата вяра. Вещност, ако продължа да говоря в алгория, моята ерес е по-скоро реформаторско учение. В крайна сметка не осъждам религията като цяло и тя си има някои предимства, но осъждам църквата, като институция, инквизицията и останалите нечесни извращения. Засега обаче ереста си остава само мое достояние. Не за друго, просто като повечето живи същества аз съм се включил в дадения ми живот и макар и гаден да е той аз продължавам да го стискам в ръцете си, такъв какъвто си е, без да се опитвам да го променя, подлаган ежечасно на укорите на съвестта си. За съжаление просто нямам смелост да се захвърля на тъплатата и да кажа "Ето, това съм аз, такъв съм аз, или приемете това, което мисля и ме подкрепете, или ме разкъсайте със зъби и нокти, но аз няма да се променя." За съжаление още не знам дали ще отреагирам твърдо на зъбите и ноктите или ще бягам с зикове в уста "Лъжа, лъжа, ще се променя, ще се променя!" . . . Все още ме е страх от неизвестното, все още не съм готов да оставя само следа от себе си, само някакво своеобразно поколение. Така, че пиша каквото пиша, но гледам да го скрия добре, чега по понякога сам на себе си и се самосъжалявам. Някой ще каже "Каква жалка история, какво малодушие!", сигурно е така, но съгласете се трудно е да бягаш от природата.

.Така си живеех в противоречия, във вътрешни борби, в редуващи се изблици на гняв и любов към себе си, в съжаление, огорчение, примирение, обезвереност, в пълен хаос от мисли и чувства, но все пак живеех.

Една вечер, докато слизах по стълбите на училището на път за къщи ме застигна Милодраг Милоотинович-стария (тогава новия) учител по френски. Предложи ми да се отбием някъде и да пишем нещо заедно. Приех. Той беше млад и приветлив, говореше успокояващо, имаше големи, черни очи, а освен това не ми се прибираше в празната, студена квартира. Отидохме в някакво кафене, което каза, че открил наскоро и му харесало. Наистина беше хубаво-просторно, със слаба светлина, някаква тиха и нежна класика прогони цялото ми напрежение, отвътре се носеше трапчив аромат на тютюн, парфюми и алкохол, беше попил и в тежките плюшени завеси, усетих го когато седнахме до прозореца. Милодраг ми направи впечатление още когато ни запознаха в гимназията, но сега когато започна да говори с някаква младежка превъзбуденост и все пак тихо и уверено си помислих, че ще потърся компанията му и занапред. Но за съжаление или за радост не стана така. Той определено предразполагаше към разговор и започнахме да си бъбрим на разни лични теми, съвсем не сериозни и необвързващи. И постепенно в контекста на неиринудения разговор, сякаш беше естествено следствие от обяснението за нравите на къдравото му куче, той започна да ми разкрива фрагменти от миналото си, които отново ме поставиха в болезнено противоречие. Със съвсем неуместна, мисля, за случая усмивка ми заразказва, как преди няколко години членувал в тайна десидентска организация в Белград, как кроели разни планове, разпространявали забранена литература, музика, разлепяли плакати и правели и други лоши неща, но по-късно сдружиенето, както му каза се разпаднало, поради не знам какви си причини. След това откровение останах вцепенен. Главата ми се изпразни напълно, просто се одах невъзприемащ, и без времето на всякаква мисъл и го гледах втренчено и неразбиращо, подобно на малко дете, озадачено от тирадите на оратор, как ми се усмихва спокойно в лицето, тази усмивка по-скоро наподобяваше надсмешка. Надсмешка над моята страхливост и нерешителност. Защото не знаех дали и аз да му разкажа за

своите писания, да му се доверя ли или не. Тази вътрешна борба продължи, без да мога да я осъзная, сякаш ставаше не в главата ми а някъде извън мен. Поостоях още няколко секунди с изпразнено съзнание и после разсъдъкът ми постепенно започна да се възвръща. Странно е колко пъти съм опитвал да изпразня главата си от всякакви мисли под влиянието на разни приумици за Йога или други душевни афродизиаци, но без успех а сега когато здравия разум ми беше най-нужен всички възможни мисловни реакции отидоха на почивка. Изведнъж, без много, много да подканям куража си всички мисли нахлуха бурно в главата ми и ме обзе някаква спонтанна решителност. Устата ми се отвори и думите заизтичаха подредено и хармонично, постигайки сами без участието на ума толкова делеяното от мен красноречие. Разказах на Милодраг за литературата, която пишех от игла до конец, за това, че явно сме от един дол дренки, подвластни на една и съща идея а той все така приятно усмихнат ме изслуша без да направи никакъв, ама никакъв коментар на казаното. После продължи да говори за някакви училищни глупости, а предишното ми напрежение сега се възвърна под формата на необуздан страх. Не можех да разбера какво ми говори, само го гледах втренчено, а от главата ми не излизаше смразяващото съмнение, че само е искал да измъкне от мен някаква компрометираща информация.

Под влиянието на тази мисъл не можах да спя цялата нощ, в главата ми се въртеше букет от начини, по които можеха да накажат грешните дела на нездравия ми разум. На сутринта, когато отивах към училището имах вид на човек, получил вече своето възмездие. Всичко по тялото ми беше парализирано, кости, мръвки, кожа приличах на статуя на Дедал. . . Проверих къде е Милодраг, казаха ми че бил напуснал, а на негово място назначили друг. Едва не припаднах. Първо през главата ми премина мисълта да бягам и да се спасявам, но след като се сетих, че нямам нито с какво, нито къде се отказах от подобно решение. Жестокия страх ме изпълваше целия и не можех да мисля ясно. Само си повтарях на ум "Така безпричинно се сменят учители за една нощ, сигурно са разбрали за него, а той им е казал и за мен, или пък е бил подставено лице и сй сега ще ме арестуват. Но ако е така да са ме арестували вече" и др. подобни ужасяващи предположения. (ПРОДЪЛЖАВА В СЛ. БРОЙ)

Щрихи

Тенденции - Здраве

Тествайте вашето здраве

1. Какво разбирате под здравословен начин на живот?

2. Смятате ли, че водите такъв?

- а.) да
- б.) не
- в.) не знам

3. Храните ли се здравословно?

- а.) да
- б.) не
- в.) понякога

4. Спортувате ли?

- а.) не
- б.) до два пъти седмично
- в.) повече от два пъти седмично

5. Какво спортувате?

6. Пушите ли?

- а.) не
- б.) до десет цигари на ден
- в.) над десет цигари на ден

7. Защо пушите?

- а.) защото всички го правят
- б.) защото ми харесва
- в.) не знам защо

8. Изпитвате ли потребност да излизате сред природата?

- а.) не
- б.) понякога
- в.) често го правя

9. Посещавате ли често личния си лекар?

- а.) да
- б.) не
- в.) само когато ми се налага

“Здравето не е хапче, което може да се погълне, за да не се безпокои човек след това за нищо. Това може да прозвучи прекалено строго за моите трудноподвижни съвременници, но здравето това е върхът, който всеки трябва да преодолее сам.”

И тази година ще си поиграем на социолози и ще проследим актуалните тенденции сред учениците. Този път темата е здравето. Попитахме учениците: “Как живеете?” И те “откликнаха” на нашите въпроси, като разкриха формулата за правилния начин на живот. Някои от тях не ги приеха на сериозно, не пожелаха да откровеничат и се отнесоха шеговито към темата, а други бяха много коректни. А ето и въпросите, които зададохме: “Какво разбирате под здравословен начин на живот?”; “Водите ли такъв?”; “Храните ли се здравословно?”; “Спортувате ли и какво?”; “Пушите ли?”; “Изпитвате ли потребност да излизате сред природата?”; “Посещавате ли често личния си лекар?” Тийнейджърите от нашето училище единодушно споделят мнението, че здравословния начин на живот се състои във въздържанието от изкушения като цигари, алкохол и наркотици, за тях полезни са рационалното хранене и физическите упражнения. Много обаче не се ръководят от правилата, които са посочили за природосъобразния начин на живот, други не са сигурни дали водят такъв, а трети са категорични, че спазват тези изисквания. Оказва се, че и по отношение на спорта се изказват различни мнения. Най-предпочитаните спортове са футбол и волейбол. Тук отново сред някои от анкетиранията надделява чувството за хумор, като ни отварят очите, че в замряло градче като Тетевен се създава почва за развитие на нови “спортове”, като гребане с лъжица в паница и вдигане на шише. Наблюдава се тенденция в увеличаване броя на “алкохолните петна” и спичаване на възрастовата граница. Въпреки анонимността на анкетата учениците не изневериха на стария си навик и излъгаха, скривайки пристрастеността си към цигарите. Учудващо малко се оказаха пушачите, които твърдят, че хващат цигарата, за да се харесат на другите или за собствено удоволствие. Съществуват и такива неориентирани личности, които просто не знаят защо разиграват този фарс. Необичайно голям е и броят на тези, които са омагьосани от тетевенската природа и признават, че често излизат сред нея. Това е малко трудно за вярване, имайки предвид пълните с пушещи ученици кафенета. Интересен и безпокояващ е и фактът, че въпреки икономическата нестабилност, продажбите на алкохол и цигари не намаляват. За съжаление цивилизованият свят върви към самоунищожение. Премахването на вредните навици, съкращаващи живота, зависи от всеки по отделно. Дали ще води здравословен начин на живот, човек решава сам. Но единствено истински здравата личност познава радостта, че живее! Човекът като най-висшето създание на Природата има и висша отговорност да запази живота на нашата планета, живеейки в съгласие със себе си и с природните закони. Днес, а не утре! Утре ще бъде късно!

“Да живееш добре, означава да живееш според природата”

Какво означава да живееш според природата? Какви са нейните стойности? Ако разчленим думата получаваме – при /рода или според рода си, според произхода. Това е живот според, който се подчинява изцяло на себе си и подобните ти. Според живота и времето ти изграждаш себе си и своята защитна обвивка. Това е съществуване съобразено едновременно с твоите и с моите нужди. Следва се принципът, ако искаш да не ти пречат и ти не пречи на другите и ще бъдеш вечно добре и винаги щастлив. Когато рисуващ щастие то върху чуждото лице, то мигновено се отразява и върху твоето. Природата е в нас, тя е частица от цялото и за да бъдеш добре това означава да бъдеш човек, да следваш човешката съдба, тази която Създателят ни е определил, този вътрешен глас, който винаги говори вместо нас. Сигурно мнозина четатредовно вестници, в които са изписани хиляди страници за природосъобразният живот, за силата на този божествен свят около нас в сърце в нас. Но едва ли на някому са направили впечатление повтарящите се съвети и предупреждения за целесъобразно съществуване. Докато един ден не открих едно единствено изречение, събрало в себе си всички онези прочетени и непрочетени вестничкарски страници. То призоваваше: “Нека бъдем хора за 5 минути!” В далния десет век всеки ден от понеделник до събота някой ни приканваше да си спомним за доброто, за щастие то и за нещата родени от живата природа, от стрележа за добър живот. Нека се освободим от трудното ежедневие, в което така здраво се вкопчаваме и да опитаме какъв е вкусът на природата. Ние сме ученици, учители, писатели, поети, художници, адвокати, съдий и пр., та дори миячи на тоалетни, но колко от нас са хора “Колко от многото? Нека бъдем хора без да засичаме времето, без поглеждаме към часовника, окачен на непрекъснато сменящата се стена. Пяло изкуство е да човешките действия си отстранява, да контролираш себе си и да бъдеш добър. Защото природата е тази сила, която те прави добър, която ти подарява всеки ден по едно лъво, уздешно цвете.

За вас социолози в действие Ива и Виолета 11г

Линднер, австрийски философ, казва: “Истинско убежище, открито по всяко време за всички страдащи, е и ще бъде природата”. Бих допълнила – да, природата е и ще бъде нашият неразрушим и вечен дом, тя е запазила в себе си кълче за всеки, желаещ да живее чрез нея и богатата и. Защото истински свързал мьдар човек е този, който е опознал природата, който е отпил от чудотворните и води. Каквото и да напиша още, то ще е напълно излишно, защото всеки приема природата по свой собствен, различен начин. Аз просто искам да подсетя – да се поразровим дълбоко в скрипна и да изведем старата, забравена дреха с марка “ПРИРОДА”, защото тя винаги ще е на мода и винаги ще се чувстваме удобно и добре с нея. И накрая, искам да предложа, в никакъв случай да наложа, е – нека живеем с природата и бъдем хора за повече от 5 минути!

Стефка Данчева - Ха

ТЕСТ

Влюбен ли си ?

1. Харесваш ли си някого ?
- не много
  - да много
  - не съм сигурен (сигурна)
2. Когато го (я) видиш, на теб ти се иска:
- да го (я) подминеш, без дори да го (я) погледнеш
  - Да му (й) се се хвърлиш на врата и да го (я) целунеш
  - да се скриеш от него (нея)
3. Колко често мислиш за него (нея) ?
- не много често
  - постоянно - когато ям, когато уча (в същност не мога да науча), дори го сънувам
  - когато някой ме подсети
4. Кой от трите израза най - много ти допадат:
- Страда само този, който обича!
  - Любовта е сладка, като орехова ядка!
  - Никога на колене, дори пред най - красивото момче!
5. С коя от думите написани отдолу оприличаваш момчето (момичето), което харесваш?
- бодилче
  - земен ангел
  - бонбонче
6. Кой от танците би искал (а) да изтанцуваш с любимия (любимата) ?
- чалга
  - нежен блус
  - танго
7. Мислиш ли, че момчето (момичето) е необходимост в твоя живот?
- чак необходимост...
  - да без него (нея) не мога да живея
  - и да и не

Ако в отговорите ти преобладава а):

Нямаш и малката представа какво е да обичаш. Може би за теб това е една допълнителна грижа, може би той (тя) ти е само симпатичен (симпатична). Не си открил още тръпката на любовта.

Ако в отговорите ти преобладава б):

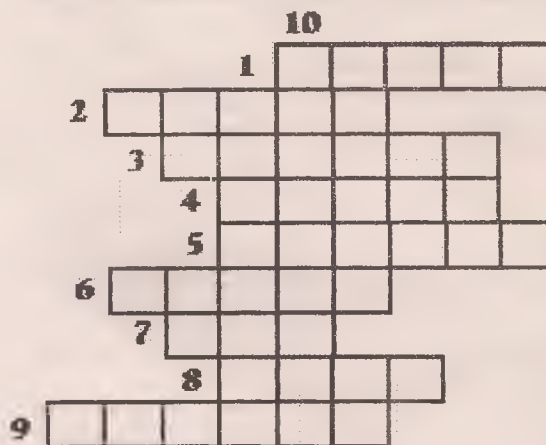
Ти безспорно си влюбен. Изпитваш силни чувства към своята половинка. Едва ли ще можеш без него (нея). Обичаш живота и любовта и ти харесва да бъдеш влюбен. Срещите ти с него (нея) са наслада за душата ти. Образът му (й) е с теб навсякъде. Искрено ти пожелаваме чувствата ви да са взаимни.

Ако в отговорите ти преобладава в):

Ти искрено желаеш да се влюбиш, но си прекалено срамежлив (а). Може би все още не си имал (а) възможността да обичаш, да бъдеш обичан (а), да излееш чувствата си към него (нея). Още не си готов да навлезеш в сладкия, (а може би солен) свят на любовта.

Съветници: Ваня и Калина VIII клас

КРЪСТОСЛОВИЦА

Хоризонтално

- Изключително надарен човек.
- Измамливо явление, илюзия.
- Национална японска дреха.
- Знак, следа.
- Подвижна поставка.
- Начин, способ.
- Ръководител на учреждение.
- Препинателен знак.
- Вид шапка.

Time management

Вертикално

10. При правилно решена кръстословица ще по-лучите поколение на растение размножаващо се по полов път.

Редакционен екип:

Авторски текстове за този брой подготвиха:

Кремена - XII "а"; Христина - XI "а"; Маргарита - XI "а"; Ваня и Калина VIII б; Гергана X б; Йова Бориславова VIII а; Виолета и Ива - II г; Стефка - 10а; Томи X б

Дизайн и компютърна обработка:

Валентина Минковска;
Лазар Тихомиров Лазаров
Илиян Димитров

Редактори:

Наталия Цанева;
Маринела Маркова.

Производствени мениджъри:

Валентина Минковска;
Маринела Маркова.

Редакционният екип е отворен за нови членове.

Адрес: ул "Кардан" 14
Тел.: 23-89